

tiltaader, at vi ikke forlade det Standpunkt under den nuværende Forhandling, men fastholde $\frac{2}{3}$. Saa staar der endvidere i samme Paragraph, at Erstatningen samt Udgifterne ved Taxation og Nedslagning udredes af Statskassen, altsaa alle Udgifter baade ved Taxationen og ved Nedslagningen etc. skulle udredes af Statskassen. Der traf vi ogsaa, saa vidt jeg erindrer, denne Overenskomst med den høitærede Minister, at Halvdelen skulde udredes af Amtskommunerne og Bykommunerne, og jeg tror heller ikke, det kan nytte os, at vi nogenstunde gaa fra denne Overenskomst. Jeg tror, vi maa holde derpaa, thi man maa jo indrømme, at Amtskommunerne, de forskellige Kommuner og Bykommunerne ere i meget høi Grad interesserede i dette Punkt, og at det kunde have betænkelige Følger, naar man vilde kaste hele Erstatningen over paa Statskassen; det vilde efter min Mening komme til at tynge haardere, end det egentlig bør gjøre. — Det næste Punkt, jeg skal omtale, er § 10. Landsthinget havde sat Tuberkeltæring ned under Afdeling B. i denne Paragraph, men det er blevet aldeles forandret i Folkethinget, idet man har slettet denne Sygdom ud af denne Paragraph og lavet en selvstændig Paragraph angaaende Tuberkulosen alene, nemlig § 11. De Bestemmelser, der findes i det første Stykke af denne Paragraph, ere de eneste, vi havde om Tuberkulose, den Gang Lovforslaget forlod dette Thing, nemlig at de Dyr, der lide af denne Sygdom, kun maa afhændes til Fedning og Slagtning, at Kjødet ikke maa sælges uden at være undersøgt af en Dyrlæge osv. Dette har man beholdt i Folkethinget, men man har sat en hel Del Andet til. Ministeren er i en vis Henseende gaaet ind paa at ville udrede af Statskassen de til Dyrlægeundersøgelse medgaaende Udgifter, nemlig til de Foreninger, som mulig kunne blive oprettede. Det kunde man jo i det Hele ikke have Noget imod, men jeg har ikke nogen videre Tro til disse Foreninger; jeg deler ganske den Anskuelse, der er udtalt af det ærede Medlem fra Langeland (Casperen), at der ikke er stort Haab om, at der vil blive oprettet mange af dem. Man har som sagt beholdt dette, men sat noget Andet til, nemlig at naar disse Foreninger erstatte Cieren $\frac{2}{3}$ af tuberkelfyge Dyrs for Nedslagningen toærede Salgsbærddi, da godtgjør Statskassen disse Foreninger Halvdelen af de saaledes aarlig havde Udgifter. Dette Stykke af § 11 er meget vigtigt, thi det indeholder jo meget store og aldeles uberegnelige Udgifter for Statskassen. Det forekommer mig, at det er en altfor bred Rem at flere af Statskassens Ryg, og jeg

vil under ingen Omstændigheder kunne gaa med til at vedtage en saadan Bestemmelse. — Endvidere er der en Bestemmelse om, at der af Dyrlægen skal indbrændes disse Dyr et Mærke, og at man uden videre kan faae de saaledes indbrændte Dyr nedslagte. Det er ogsaa en Bestemmelse, som jeg ikke paa nogen Maade kan være med til, thi ogsaa den vil kunne have uberegnelige finantsielle Følger for Statskassen; det vil blive Offre fra Statskassens Side, som kunne beløbe sig til Millioner om Aaret, og det tør jeg efter de Meninger, jeg har om den Ting, ikke være med til. Tuberkulosen kan ganske vist være slem; det er en meget farlig Sygdom, men dog ikke en akut smitsom Sygdom. Det er en snigende og langvarig Sygdom, men naar der træffes Foranstaltninger mod den i Tide, kan der virkes meget imod den, thi Dyrene kunne i Tide sættes paa Fedestald eller afhændes til Slagtning. Efter min Mening vil Tuberkulose allerbedst kunne modvirkes ved jævnlig Dyrlægeundersøgelser, hvorved Folk kunne blive opmærksomme paa Sygdommen; thi der findes mange Steder, hvor Folk have den i deres Besætninger uden at de vide det Allermindste derom. Derfor mener jeg, at man skulde stride til Underjogelser efter langt større Maalestok, end denne Lov hjemler, og Udgifterne til disse Dyrlægeundersøgelser kunde jeg finde det aldeles i sin Orden bleve paalagte Statskassen; ja, jeg kunde endogaa ønske, at man gik videre; jeg kunde, ligesom det ærede Medlem lige overfor (Mourier-Petersen), ønske, at man gik til at ansætte Distriktdyrlæger over hele Landet; thi jeg tror, at man derved allerbedst vilde bekæmpe Tuberkulosen; man burde efter min Mening ansætte Distriktdyrlæger, ligesom man har Distriktslæger for Menneskets Sygdommes Vedkommende. Derved vilde man vistnok paa den allerbedste Maade kunne modarbejde Tuberkulosen, thi de Foreninger, der ere omtalte, enten de nu skulle have mere eller mindre Understøttelse af Staten, tror jeg som sagt ikke i nogen Henseende ville vinde Fremgang. Folk ville ikke gaa ind i disse Foreninger; de ville tænke: Sygdommen rammer maalkke ikke min Besætning, og Indtrædelsen er forbunden med store Udgifter. Jeg skal ikke trætte det høie Thing længere, men skal blot udtale, at hvis disse Bestemmelser om, at Staten skal deltage efter en saa stor Maalestok i disse Udgifter, som det nu bestemmes i dette Forslag, blive staaende, vil jeg ikke kunne give Lovforslaget min Stemme.

Jul-Nygensteen: Jeg kunde have lyst til at opfordre ærede Medlemmer til